

Posłuchaj

()

Początek Księgi Dziejów Apostolskich

- Pierwszą mowę uczynił, o Theophile, o wszystkim, co począł Jezus czynić i uczyć,
- Aż do dnia, którego rozkazawszy Apostołom przez Ducha Świętego, które obrał, wzięt jest.
- Którym też siebie samego po swój męce stawiał żywym w rozmaitych dowodziech, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem.
- A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnicy Ojcowskiej, którąście (prawi) słyszeli przez usta moje.
- Albowiemci Jan chrzczył wodą, a wy będziecie chrzczeni Duchem Świętym po nie wielu tych dni.
- Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Po swój męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.

■ I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

■ A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiej.

■ I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

■

■

■ A tak którzy się byli zeszli, pytali go, mówiąc: Panie, zali w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi?

■ I rzekł do nich: Nie wasza rzecz jest znać czasy i chwile, które Ojciec w swój władzy położył.

■ Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, który przyjdzie na was, i będziecie mi świadkami w Jeruzalem i we wszystkiej Żydowskiej ziemi i w Samaryi i aż na kraj ziemi.

■ A to rzekłszy, gdy oni patrzali, podniesion jest, a obłok wziął go od oczu ich.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Pan umieścił swoje piękno ponad gwiazdami;

■ Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

■ Jego pochodzenie sięga krańców nieba, a Jego obieg sięga ich krańców.

■ Jego wspaniałość spoczywa w obłokach nieba, a Jego Imię trwa na wieki. Alleluja.

■ A gdy pilnie patrzali za nim do nieba idącym, oto dwaj mężowie stanęli przy nich w białym odzieniu,
■ Którzy też rzekli: Mężowie Galilejscy, czemu stoicie patrząc w niebo? ten Jezus, który wzięt jest od was do nieba, tak przyjdzie, jakoście go widzieli idącego do nieba.

■ Tedy się wrócili do Jeruzalem od góry, którą zowią Oliwną, która jest blisko Jeruzalem, mając drogę szabbatu.

■ A gdy weszli, wstąpili do wieczernika, gdzie przebywali Piotr i Jan, Jakób i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mattheusz, Jakób Alpheuszów i Szymon Zelotes i Judas Jakóbów.

■ Ci wszyscy trwali jednomyślnie na modlitwie z niewiastami i z Maryą, matką Jezusową, i z bracią jego.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Podnieś się, Panie, alleluja,

■ W mocy twojej, alleluja.

■ Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosą Boże.

■ W mocy twojej, alleluja.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ W mocy twojej, alleluja.

Z kazań papieża św. Leona Wielkiego

■ błogosławionym i chwalebnym Zmartwychwstaniu naszego Pana Jezusa Chrystusa, w którym Boska Moc wzbudziła w ciągu trzech dni prawdziwą Świątynię Bożą, którą zniszczyła nieprawość Żydów (J 2, 19), Bóg zechciał ustanowić, ze swojej Najświętszej Woli i w swojej Opatrzności, dla naszego pouczenia i dobra naszych dusz, okres czterdziestu dni, który to okres, umiłowani bracia, kończy się dzisiaj. W tym okresie fizyczna obecność Pana wciąż trwała na ziemi, aby rzeczywistość faktu Jego zmartwychwstania mogła być poparta wszelkimi niezbędnymi dowodami. Śmierć Chrystusa zasmuciła serca wielu Jego uczniów; ich myśli były smutne, gdy wspominali Jego mękę na krzyżu, oddanie ducha i złożenie Jego martwego ciała w grobie, a pewnego rodzaju wahanie zaczęło ich przytłaczać.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Nadeszła godzina, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał, mówi Pan. Nie smućcie się i niech wasze serca nie będą zaniepokojone.

■ Proszę Ojca za wami, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

■ Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie Ja pójdę, pošlę Go do was.

■ Proszę Ojca za wami, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

■ Odmień, najświętsi apostołowie i wszyscy uczniowie, którzy w obliczu śmierci na krzyżu ogarnęła trwoga, a co do prawdziwości zmartwychwstania mieli wątpliwości, zostali tak umocnieni przez jasny dowód tego faktu, że gdy ujrzeli Pana wznoszącego się do wysokości nieba, nie zasmucili się, a wręcz przeciwnie – ogarnęła ich wielka radość. I naprawdę, było to wielką i niewypowiedzianą przyczyną radości widzieć Człowieczeństwo, w obecności tego mnóstwa wierzących, wywyższone ponad wszystkie stworzenia, nawet niebiańskie, wznoszące się ponad szeregi zastępów anielskich i pędzące swoją chwalebną drogą, gdzie najszlachetniejsi z Archaniołów pozostają daleko w tyle, by spocząć nie niżej niż w tym miejscu, gdzie wysoko ponad wszelką zwierzchność i mocą, zasiada po prawicy Ojca Przedwiecznego, współwładcą Jego tronu i uczestnikiem Jego chwały, a jednocześnie zachowującym tę samą ludzką naturę, którą Syn przyjął na siebie.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, pošlę wam, alleluja,

■ Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

■ Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

■ Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

■

■ ym więc, umiłowani bracia, radujmy się również z godną radością, gdyż Wniebowstąpienie Chrystusa jest dla nas wywyższeniem, a tam, gdzie udała się chwała Głowy Kościoła, tam też nadzieja Ciała Kościoła jest wezwana, by podążać za Nim. Radujmy się z ogromną radością i składajmy Bogu radosne dzięki. Ten dzień to nie tylko zapewnienie nam posiadania raju, ale w Osobie naszej Głowy faktycznie zaczynamy wkraczać do niebiańskich mieszkań w górze. Dzięki niewypowiedzianej dobroci Chrystusa zyskaliśmy więcej, niż kiedykolwiek straciliśmy przez zazdrość diabła. My, których nasz jadowity wróg wyrzucił z naszego pierwszego szczęśliwego domu, my, stając się jednym ciałem z Synem Bożym,

otrzymaliśmy przez Niego miejsce po prawicy Ojca, z którym On żyje i króluje, w jedności Ducha Świętego, Bóg, na wieki wieków. Amen.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
■ Bogu niech będą dzięki.

■ Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie pojmane.
■ I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
■ Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.
■ I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
■ I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

■
Czytanie Ewangelii świętej według Marka

■nego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoscie Ewangelię wszelkiemu

stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia świętego Grzegorza, Papieża

■o, że uczniowie w Zmartwychwstanie Pana z ociąganiem uwierzyli, nie tyle ich słabość sprawiła, lecz, że tak powiem, nasza przyszła pewność. Im wątpiącym wielu dowodami Zmartwychwstanie zostało udowodnione, ale gdy o tym czytamy, czy ich wątplenie nas nie umacnia? Mniej mi bowiem dała Maria Magdalena, która wcześniej uwierzyła, niż Tomasz, który długo wątpił. On bowiem, wątpiąc, dotknął blizny ran i z naszego serca usunął ranę wątpliwości.

■Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■Bogu niech będą dzięki.

■a prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,

■Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

■Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.

■Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

■ la tym większego wykazania, iż Zmartwychwstanie Pana było prawdziwe i rzeczywiste, należy zwrócić uwagę na to, co podaje Łukasz: Gdy zasiadł z nimi do stołu, przykazał im, aby nie odchodzili z Jerozolimy. I nieco dalej: W ich oczach wzniósł się w górę i obłok skrył Go przed oczyma ich. Zauważcie słowa, uznajcie tajemnicę. Zasiadł z nimi do stołu i wzniósł się w górę. Posilił się i wstąpił do nieba, aby przez to przyjęcie posiłku okazała się rzeczywistość ciała. Marek zaś wspomina, iż Pan zanim wstąpił do nieba, wyrzucał uczniom twardość serca i niedowiarstwo. Co o tym sądzić należy, jak tylko to, iż Pan wtedy dlatego uczniów skarcił, ciałem ich opuszczając, aby słowa, które, odchodząc wypowiedział, w sercach słuchaczy tym głębiej się wryły?

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,

■ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

■ Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.

■ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

■ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

■ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

■ Posłuchajmy, co po skarceniu ich zatwardziałości, upominając ich, powiedział: Idąc na cały świat, głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Czy, moi bracia, Ewangelia miała być głoszona czy to rzeczom materialnym, czy też nierozumnym zwierzętom, iż o niej powiedział: głoscie wszelkiemu stworzeniu? Jednakże w imieniu wszelkiego stworzenia jest człowiek wyrażony. Człowiek ma w sobie coś z każdego stworzenia. Ma bowiem wspólne istnienie z kamieniami, życie z drzewami, czucie ze zwierzętami, rozum z Aniołami. Skoro więc człowiek z każdym stworzeniem ma coś wspólnego, to pod pewnym względem człowiek jest wszelkim stworzeniem. Wszelkiemu więc stworzeniu głoszona jest Ewangelia, jeśli jest głoszona tylko człowiekowi.

■ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

■ Bogu niech będą dzięki.

■ {z Temporału}

■ Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

■. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

■ ódlmy się.

■ aj nam, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.

■ rzez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

■ Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related